

אותם. כל האהבה הלכה לאחתי. שתמיד עשתה מה שהורי רצו שתעשה.

אני הייתי מרדנית מטבעי. התלבשתי בצורה מזוהה, רצייתי להיות מקובלת, ניסיתי בכל כוחי למשוך תשומת-לב כדי לזעוק: הביטו בי! אני קיימת! תמיד התנגדו לכל מה שעשיתי, לבשתי, או אמרתי. בעולם הזה הילדים חיים לפי רצון הוריהם והם מעוצבים על ידם. אחר-כך, בבית-הספר, מעצבים אותם המורים. אני רצייתי להיות מעוצבת על-ידי עצמי ולפתח לי דיעות משלי. כמוכן שכאן התחילו החיכוכים. קודם-כל עם אבי ו-מישפחתי, ולאחר מכן הצרות בבית-הספר. תמיד שנאתי שיער ארוך. אבי רצה שאלך עם שיער ארוך עד למותניים ואסר עלי להסתפר. לבשתי מעילים שחורים גדולים עם צווארונים גבוהים, והייתי מכ-ניסה את שיערי הארוך לתוך הצווארון כדי שיראה קצר. מפעם לפעם הייתי מר-מה את אבי בכך שהייתי גזורת אותו קצת בשלבים, כדי שלא ירגיש.

אני זוכרת יום אחד שהגעתי הביתה עם עגיל באף ובאוזניים. אבי ואחתי הש-כיבו אותי במיטה וניסו בכוח לתלוש את העגילים מאפי. שתתי דם, נילחמתי בכל כוחי וברחתי מהבית.

שבועיים הסתובבתי ברחובות ורעבתי ללחם, אבל זה לא הפריע לי. כסף לא מעניין אותי. הצטרפתי לחבורת נוער כמוני, ולבסוף החזיר אותי אבי הביתה בעזרת המישטרה.

בבית-הספר האשימו אותי בתוקפנות. טענו שאני עושת-צרות מיקצועית. מנהל בית-הספר הקאתולי היה מעוות את המ-ציאות במחשבה שכל אחד חוץ ממנו מע-מיד פנים. אני הייתי תמימה מאוד ולכן חשב שכל צורתי היא העמדת פנים ו-שאני מזוייפת. לא יכולתי לעמוד עוד ב-זיופו של המנהל, וברחתי מבית-הספר לפני שהוא הספיק לגרש אותי ממנו.

חזרה בתשובה

כתחליף לפאנק

א בי לא ידע מה לעשות איתי. לכן פנה למוסד של חב"ד בחוף-לארץ וביקש את עזרתם. החב"דניקים הציעו לשלוח אותי לישראל, לקריית-מלאכי, שם נמצא המרכז שלהם, בחיקוהו שאלה יחד זירו אותי בתשובה וזה יהווה תחליף לפאנק.

אני לא יכולה לחזור בתשובה, משום שאיני מאמינה בדת בכלל. אני מאמינה באלוהים אבל לא בדת. יהדות אינה דת, יהדות היא עובדה.

איש חב"ד אמר לאבי שאם אשאר ב-י תוך הפאנק אצא לתרבות רעה. אבי תשב שבישראל פחות מסוכן להיות פאנקיס-טית, שלא כמו באנגליה, אולם אני גילי-תי שהרבה יותר קשה להיות פאנקיסטית דווקא בישראל.

אני גרה עכשיו בתל-אביב. יום אחד ראיתי מספרה ליד הבית שלי ונכנסתי. בעל המספרה, מכס דהאן, שהוא אדם פתוח, לקח אותי לעבודה.

לפעמים אני מספרת נערות שרוצות תיסרוקת כמו שלי. אני אף פעם לא יוד-עת מה ייצא מזה בסוף. אני עובדת לפי מצב-ריוח.

איך אני מגדירה את הפאנק? ובכן פאנק הוא אנרכיה, חוסר סדר. הוא נגד ניצול, נגד מילחמות, נגד ממשלות, השרשרות של הצוואר הידיים מבי-עות את הרגשתי. מתייחסים אלינו כמו אל אסירים. קושרים אותנו כמו כלבים. גם הסיכות הן קריאה נגד החברה. החברה הקיימת היא רעה. אנחנו רוצים לומר: אנחנו קיימים אבל מתעלמים מאיתנו. אני יודעת שאנשים רבים חושבים כמוני. אף אחד אינו אוהב את המימסד ואת השיטה. הכל תלוי בממשלה. כל אחד מפקח פן יאבד את מישרתו. כל אחד מפ-חד להיות הוא עצמו ומעדיף להיות מעוצב על-ידי ההורים, בית-הספר ולאחר מכן על-ידי החברה והממשלה.

חשובה כמו

מלכת אנגליה

מ הפכות? אני נגד. המהפכנים, ברגע שהם מסיימים מהפכה, הופכים ב-עצמם למימסד, כי הם נגד מימסד ישן ורוצים לייסד מימסד חדש. האנרכיסטים, לעומתם, הם נגד מימסד בכלל. היעד אינו תפיסת השליטון על-ידם. אנשים מסוגי, כשהם נלחמים ללא מט-

לפני ואחרי

מרים בתמונה הקטנה ללא איפור כפי שהחב"דניקים רצו שתיראה, ולמעלה באיפור פאנק מושלם: שיער צבוע בכל ציבעי הקשת ומשוח כמישחת ג'לי סמיכה, עגיל באף וקולרי כלבים על צוואר.

אני רוצה להיות זמרת. אני אוהבת מוסיקה. יש לי חבר שהוא חבר בלהקת פאנק הנקראת המנוצלים. אני לא רוצה להרוויח כסף. כסף לא מעניין אותי. ל-מוד אני לא יכולה, כי אני לא מסוגלת להתרכז כשלוחצים עלי. אני רוצה לה-יות עצמאית ובלתי-תלויה.

את החסכוניות שלי סגרו לי. לכן אני נאלצת להיות ממה שהאשה שאצלה אני גרה מקציבה לי. לדעתי, הסימנים החיצו-ניים של הפאנק אינם בהכרח בגדים ו-תיסרוקות וציורים על הגוף. כל אחד הוא חופשי ורשאי להתלבש כרצונו. אדם יכול להיות פאנקיסט בתת-מודע שלו. מה שמקומם אותי היא העובדה שישנם אר-פנאים המחקים את הפאנק והם טוענים שהם הם שהמציאו אותו. פאנק הוא אנטי-אופנה! זעקה נגד ה-אופנה הקיימת והמימסד. נירה גל

מהממשלות. האנשים השולטים בחברה הם אלה שיש להם כסף. באמצעותו הם רוצים לשלוט. אותי לא מעניין אם זה השמאל או הימין. כולם אותו דבר. כל הממשלות משקרות.

מלכת אנגליה אינה חשובה יותר ממני. לא מגיעות לה יותר זכויות מאשר לי.

העיתונים נתונים בידי המימסד, וכולם משקרים. גם בספרים משקרים. הדאגה היחידה של הממשלות זה לשלוט. שול-חים אותנו לבית-הספר כדי שנעבוד בש-בילם והם יתעשרו.

חזותנו אומרת לחברה, "לכי לעזאזל!" אני לא מאמינה בסמים, מכיוון שאני מא-מינה במציאות ולא בפנטאסיות. רק ה-מימסד מביא את האנשים להתמכרות ל-סמים, משום שהם רוצים להתנער מה-בעיות הצרות של החברה.

רה, מוצאים בדרך-כלל מיפלט בהתאב-רות. אני ניצלתי על-ידי מיכתב ששלח לי אחד מידידי ושהרגיע אותי.

המצב בעולם הולך ורע. הממשלות הולכות להרוג אותנו בפצצות אטום. הפצצות נועדו להיפטר מהאנשים שאין בהם צורך. הם קובעים מי ימות ומי ייש-אר. השלום יגיע לעולם רק כאשר ניפטר